'Big data' og politologisk datavidenskab

Udkast, april 2020

Frederik Hjorth Matt W. Loftis

'Big data' er overalt. Det gælder i dobbelt forstand: takket være drastiske stigninger i computeres hukommelse og regnekraft indeholder næsten alle computere i dag store, ustrukturerede datamængder. Mange af disse data er biprodukter af menneskelig adfærd, som i dag registreres og kvantificeres i historisk uset omfang. Men big data er også overalt i den forstand at begrebet 'big data' og beslægtede begreber er blevet almindeligt kendte og bredt anvendte, og ikke mindst genstand for stor kommerciel interesse. En hyppigt citeret artikel fra *Harvard Business Review* kaldte således "data scientist" for "det 21. århundredes mest sexede job" (Davenport and Patil, 2012).

Alene den begrebslige udbredelse af big data gør det relevant at vide hvad det nærmere dækker over. Men big data er også reelt et væsentligt nybrud i forhold til de data og metoder, politologi og samfundsvidenskab traditionelt har betjent sig af. Big data muliggør analyser af politologiske emner som ville have været umulige med traditionelle metoder, men kræver også nye teknikker og metodiske værktøjer.

Formålet med dette kapitel er at introducere til de datatyper og metoder, begrebet big data dækker over. Først opridser vi begrebets betydning og historie. Dernæst diskuterer vi hvordan en række karakteristika ved big data skaber særlige udfordringer i forhold til at udvikle stærke forskningsdesigns. Herefter præsenterer vi en række specifikke tekniske værktøjer til behandling af big data. Afslutningsvis opridser vi nogle væsentlige etiske problematikker i relation til brugen af big data.

cites: Mullainathan and Spiess (2017), Varian (2014)

1 Hvad er big data?

I en toneangivende artikel peger Lazer et al. (2009) på big data som kilden til en ny type samfundsvidenskab, "computational social science", med "kapacitet til at indsamle og analysere data med historisk uset bredde, dybde og omfang". Men begrebet big data lever to liv. På den ene side er den populære definition af begrebet forbundet med futuristiske løfter om ny, datadrevet videnskab og teknologi. På den anden side står hvad man kunne kalde den operationelle definition af hvordan store datamænger indsamles, lagres og analyseres af samfundsvidenskabsfolk. For at belyse betydningen af big data for politologi betragter vi først denne anden, operationelle betydning af begrebet inden vi vender tilbage til den første, populære betydning.

En bredt anvendt operationel definition identificerer big data med de såkaldte 'tre V'er': *Volume*, *Variety* og *Velocity*, dvs. omfang, variation og hastighed (Laney, 2001). Big data refererer her til foranderlige og meget store datasæt – inklusive data der er for store til at gemme på en almindelig pc – der indeholder masser af variation. Datakilder af denne art er ofte interessante for samfundsvidenskab: søgemaskinelogfiler, sociale medieaktiviteter, offentlige registre, mobiltelefonregistre eller endda data gemt ved passiv overvågning udført af digitale enheder i den fysiske verden er alle blevet anvendt til samfundsvidenskabelig forskning (Salganik, 2017). Adgang til disse data kræver partnerskaber med deres ejere – telefonfirmaer, regeringer, teknologiselskaber osv. Dette kan indebære at man skriver software til at få adgang til websteder eller eksterne databaser eller kan involvere mere formaliserede partnerskaber for at dele information sikkert (Einav and Levin, 2014). I afsnittet om "Anskaffelse af data" nedenfor beskriver vi nærmere hvordan det kan finde sted.

Dette peger også på en vigtig forskel mellem big data og traditionelle samfundsvidenskabelige data: traditionelle samfundsvidenskabelige data er typisk indsamlet med samfundsvidenskab som formål. I modsætning hertil omtales big data til tider som "fundne data" eller "digital udstødning" (Harford, 2014). Hvad betyder det? Næsten alle big data er udviklet til *andre formål* end samfundsforskning. Metadata såsom tidsmarkører, antal følgere, eller aktivitetsmål på sociale medier lagres ikke for videnskabens skyld - eller nødvendigvis i overensstemmelse med videnskabelige standarder.

Selv offentlige datakilder kan udvise dette problem. Betragt for eksempel et lille, men illustrativt eksempel: lov nr. 1049 af 11/12/1996. Loven er ganske kort, færre end 20 ord. Det eneste den gør er at ophæve lov om skoleskibsafgift. Civilstyrelsens database med al dansk lovgivning, Retsinformation, angiver adskillige stykker metadata om lov nr. 1049 (jf. `https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=83509`). Metadata angiver f.eks. den lov der ophæves, adskillige relaterede dokumenter, lovens offentliggørelsesdato, og dens ministerområde. Men dette sidste datapunkt er lidt forvirrende. Ministerområdet for lov nr. 1049 er angivet som "Uddannelses- og Forskningsministeriet". Men loven er underskrevet af Mimi Jakobsen, som var erhvervsminister i regeringen Poul Nyrup Rasmussen II. Så hvorfor er loven ikke tilknyttet Erhvervsministeriet? Fejlen opstår fordi Civilstyrelsen opdaterer lovgivning løbende så den afspejler lovgivningens ressortområde *i dag*. Koblingen af lov nr. 1049 til Uddannelses- og Forskningsministeriet er indlysende forkert hvis du skal bruge historiske data om dansk lovgivning. Uheldigvis for politologer er det korrekt hvis du - som Civilstyrelsen - ikke har til formål at bedrive historisk forskning, men i stedet vil organisere gældende dansk lovgivning efter ministerområder. For at gøre ondt værre kan Retsinformation ændre sig yderligere i fremtiden på måder der ikke gavner politologien, alt efter hvad der tjener Civilstyrelsens behov.

Når man analyserer big data der er produceret til et eksisterende privat eller offentligt formål lurer problemer af denne type konstant. Selvom big data kan være enormt værdifulde for samfundsvidenskaben er deres værdi en *utilsigtet bivirkning* af kommerciel aktivitet eller myndighedsudøvelse. Når vi anvender big data i forskningsøjemed er det derfor altid vigtigt at forstå hvorfor og hvordan data er opstået til at begynde med, og tænke igennem hvilke implikationer det har for vores videnskabelige anvendelse. Som Salganik (2017) formulerer det følger både udfordringer og muligheder ved big data af at spørge sig selv hvorfor data blev indsamlet i første omgang.

2 Kilder til big data

Det er ofte en møjsommelig proces at indsamle samfundsvidenskabelige data. Derfor fremhæves det ofte som en fordel ved big data at undersøgelsens subjekter selv genererer data: en forsker kan eksempelvis indsamle millioner af tweets om et politisk emne uden skulle uddele et eneste spørgeskema. Men selv om data er genereret på forhånd er det ikke ligetil at *anskaffe* sig data. Der er groft sagt tre måder man kan gøre det på.

Den første og mest umiddelbare måde er at udtrække data direkte fra websider, typisk kaldet *scraping*. Scraping udnytter at indholdet på de fleste større websider kommer fra databaser som fremstiller indholdet i websider med en konsistent struktur. Ved at hente kildekoden til disse websider, på samme måde som en webbrowser gør det, kan man udtrække data på en konsistent måde. Hvis man f.eks. besøger websiden for *Lov om ophævelse af lov om skoleskibsafgift* hos Retsinformation finder man i sidens kildekode bl.a. dette:

```
<div class="metadata-summary">
            <span class="kortNavn">LOV nr 1049 af 11/12/1996 Gældende</span><br>
      <div class="ressort">
                Offentliggørelsesdato: 12-12-1996<br>
        Uddannelses- og Forskningsministeriet
            </div>
        </div>
```

Kodestumpen viser at Retsinformations database lagrer lovens navn i feltet `kortNavn` og lovens offentliggørelsesdato og ressortområde i feltet `ressort`. Takket være den stringente kodestruktur er det nemt at gemme disse og andre metadata i et analyserbart format. Og fordi kodestrukturen er ens på tværs af love hos Retsinformation kan man scrape data om tusindvis af andre love med samme lille stykke kode.

Når man indsamler data ved hjælp af scraping tilgår man i princippet data på samme måde som en almindelig internetbruger der benytter sig af en browser. Men fordi scraping gør det muligt at hente kolossale datamængder er det også en kontroversiel praksis. Et illustrativt eksempel på det kommer fra en meget omtalt juridisk strid mellem det sociale netværk LinkedIn og analysefirmaet HiQ. En del af HiQ's forretningsmodel er at analysere arbejdsmarkedet for it-specialister, og HiQ har bl.a. høstet data ved at scrape data fra offentlige profiler på LinkedIn. I 2017 sagsøgte LinkedIn HiQ med påstand om at HiQ's scraping-praksis var et brud på amerikansk it-lovgivning. HiQ fik til sidst medhold i at virksomheden kunne scrape data fra offentlige LinkedIn-sider uden tilsagn fra LinkedIn, men sagen illustrerer at scraping ofte finder sted i en juridisk gråzone.

Kodestumpen om *Lov om ophævelse af lov om skoleskibsafgift* kommer fra Retsinformation, og det er som hovedregel ikke forbudt at scrape data fra offentlige hjemmesider, så længe man ikke urimeligt belaster udbyderens servere. Man bør dog uanset kilden altid sikre sig tilsagn fra dataudbyderen før man går i gang med at scrape data.

En anden måde at hente data på er gennem såkaldte API'er. API står for *Application Programming Interface* og er en slags kontrolleret adgang til data hos en dataudbyder. API'er indebærer altså ikke samme juridiske usikkerheder som scraping, da udbyderen selv stiller data til rådighed og definerer

rammerne herfor. Eksempelvis har mange API'er *rate limits* der sætter grænser for hvor meget data man kan hente ad gangen.

Princippet om at big data ikke er lavet for samfundsforskningens skyld gælder også for API'er. Det egentlige formål for de fleste API'er er at dele data på tværs af kommercielle platforme. For eksempel er det API'er der muliggør at et online-medie kan vise hvilke af ens egne Facebook-venner der har 'liket' en specifik artikel, fordi avisen kan tilgå data om læserens Facebook-netværk gennem Facebooks API. Men mange sociale netværk stiller meget righoldige data til rådighed for forskere gennem API'er. For eksempel bruger Hjorth and Adler-Nissen (2019), som studerer rækkevidden af online misinformation, Twitters API til at indsamle data om ca. 13 millioner følgere af ca. 10.000 Twitter-konti. Offentlige myndigheder stiller også i stigende grad data til rådighed gennem API'er. Eksempelvis stiller Folketinget data om medlemmer, forhandlinger og lovarbejde til rådighed gennem en API.

En tredje måde at få adgang til big data er gennem et egentligt samarbejde med virksomheder der lagrer big data. For eksempel rapporterer Bond et al. (2012) om et eksperiment, hvor samfundsforskere i samarbejde med Facebook randomiserede hvilken type information Facebook-brugere fik om deres venners stemmeadfærd. I kraft af samarbejdet kunne forskerne udføre eksperimentet i en uhørt stor skala: eksperimentet involverede i alt 61 millioner Facebook-brugere.

Studiet af Bond m.fl. er exceptionelt fordi det kombinerer kvaliteterne ved big data og eksperimentel metode. Mange forskere gør derfor også en stor indsats for at etablere samarbejder med virksomheder og organisationer der kan give dem adgang til data, der ellers ville være utilgængelige. Men samarbejde med virksomheder om big data er ikke uden faldgruber. For det første kræver det ofte et betydeligt bureaukratisk benarbejde at etablere et samarbejde. For det andet, og mere principielt problematisk, er virksomheder og organisationer sjældent interesserede i forskning der stiller dem selv i et dårligt lys. Det kan betyde at nogle typer undersøgelser prioriteres på bekostning af andre, alene fordi de passer bedre til store teknologivirksomheders dagsordener. Eksempelvis konkluderede Bond et al. (2012) at Facebook-kampagnen havde en gunstig effekt på valgdeltagelse. Det er i sagens natur en flatterende konklusion for Facebook. Men det er uklart om forskerne havde haft samme frihedsgrader til at studere de negative konsekvenser af at bruge Facebook.

3 Big data og forskningsdesign

Big data has applications in political science in empirical studies of all types, from description to explanation, prediction, and causal studies. Although these applications are only beginning across the social sciences, the past 15 years have provided enough experience that we can already point to one strong finding that can always guide us when we apply big data in our work: research design still matters (see Toshkov, 2016, p. 13; Clark and Golder, 2015). Here we discuss aspects of research design that deserve special attention when working with big data, namely, biases in the data and the definition of the unit of analysis.

Familiar sampling bias

Perhaps the most heady idea about big data was expressed best in a, now infamous, article in *Wired* magazine by Chris Anderson (2008) – the idea that big data eliminates sampling problems because *n*=all. That is, one can analyze *all of the data*. The article has met with a good deal of attention and

pushback in the years since it was published. In early 2020, it boasts more than 2.000 citations on Google Scholar. To put that in perspective, Maurice Duverger's famous book *Political Parties*, the origin of the eponymous Duverger's Law, was published in 1959 and counts just over 7.000 citations.

As a concept, *n*=all implies that big data can be taken at face value. Its patterns reveal a complete picture of human behavior. Unfortunately, the selection problem is still with us. It arises whenever observations enter your data for reasons that systematically relate to the outcome variable. Angrist and Pischke (2008) illustrate the problem with an example from the United States' National Health Interview Survey, in which individuals are asked to rate their health on a scale. Perhaps unsurprisingly, they find that individuals in hospitals consistently rate their health as worse than those out of hospital. Then they pose an interesting question: should we conclude that hospitals make people sicker? The answer is, of course, no. We know that because we already understand that individuals in hospital *selected* into being there precisely because they were sick. Failing to recognize that would result in sampling bias.

Similar situations regularly arise with big data. For example, Harford (2014) recounts the story of Boston's experiment with using cell phone tracking to identify pot holes in the city's streets that need repair. The result was that the city discovered every pothole in neighborhoods frequented by young, affluent drivers–the profile of the type of person who owned a smart phone and downloaded the city's app. Uncovering a similar problem, Tumasjan et al. (2010) confirm a finding in previous research that Twitter mentions of German parties correlated strongly with their vote share in the 2009 parliamentary elections, with one major exception. The extremely online *Pirate Party* garned a huge number of mentions on Twitter while receiving a tiny fraction of the actual vote. In both of these cases, if *n*=all then it equals "all" of a specific, self-selected group of technology users.

Ignoring sampling bias has always meant that researchers risked finding the wrong answer. Using big data with biased samples simply means now we get extremely precise estimates of the wrong answer.

Special headaches for big data

Big data confronts us with new sources of bias and confounding. Perhaps the most famous example for social scientists is that of Google Flu Trends (GFT). GFT was a Google project launched in 2008 that predicted regional flu epidemics from fine-grained data on users' Google queries about likely flu symptoms (Ginsberg et al., 2009). After initially receiving attention for its impressive accuracy, GFT's predictive performance began to diminish over time until–by the time the project was shuttered in 2015–for years it had produced inaccurately high forecasts5 sometimes as great as double the number of flu reported by the U.S. Centers for Disease Control and Prevention (Harford, 2014). The reasons for GFT's collapse are instructive for understanding both why research design still matters and what new headaches come with big data.

Several things contributed to GFT's problems, but the most noteworthy seems to have arisen after Google adjusted its main search service (see Lazer et al., 2014). Like any organization that produces or processes big data, Google changes its service or its algorithms from time to time. In 2011 and 2012, Google added functions to its search service that suggested additional search terms to users, based on their original search terms. It even suggested possible diagnoses for search terms that involved disease symptoms. The upshot was an apparent feedback loop: users of Google search were nudged to refine their searches for symptoms and to seek out information on the flu, intensifying the signals that GFT relied on to predict flu outbreaks. There is more to GFT's story, of course, but this part of it points

out some special features of big data researchers must consider to avoid sampling bias. As Salganik (2017) puts it, big data is *algorithmically confounded*, *dirty*, and *drifting*.

Algorithmic confounding happens when computer behavior interacts with human behavior in a system, altering the human behavior we want to study. GFT is an example, since computer behavior–the Google search algorithm's recommendations–interacted with the human behavior that GFT relied on to predict flu outbreaks (searches for flu symptoms). Google's search suggestions altered users' perceptions of their symptoms and led them to different search behavior.

By "dirty," Salganik (2017) means that big data also contains false positives in the form of computer behavior that is mistaken for human behavior. For example, at least a portion of Google's additional search traffic around flu syptoms may have been purely accidental, caused only by the search engine's suggestions. Smart phone users will recognize this problem as an autocorrect fail. An example that occassionaly makes headlines would be the presence of large numbers of "bots" on social media platforms. Bots are accounts that are not operated by human users, but rather are simply software programs executing automated behaviors in the form of liking, following, or commenting. Despite Twitter and other platforms' occasional purges of bot accounts, an unspecified and probably high number of bots persist. Any analysis of social media data must think carefully about how to clean the data to eliminate as much bot behavior as possible.

Drift refers to the occasional changes that occur in how big data are collected, a problem we foreshadowed in the first section. GFT was a victim of the drift in Google's search data that occurred after the introduction of search suggestions in 2011. Fundamentally, GFT's data before and after 2011 came from different populations–one in which users were treated with nudges and the other without that treatment. Therefore, these data were impossible to compare. Take note. GFT was an internal project, and yet the GFT team missed changes that their Google search colleagues introduced. Researchers using big data must stay aware of how their data may have drifted.

Overcoming biases in big data

These biases have no general cure, but adopting good practices can ensure you catch many problems before they become threats to the validity of your research design. First, get to know your data. If you collect your data from an API, read its documentation carefully. If you take it from a website, then understand everything you can about how the data on the site are maintained and curated–who puts it up, who can remove it, how it is updated, etc. Many organizations that produce and provide big data communicate about it, for example on company blogs or through press releases. Pay attention to these sources of information for things that can affect your research design. When in doubt, ask clarifying questions. Many system administrators or database managers are happy to help courteous researchers.

Second, try to write down your assumptions explicitly and, whenever you can, directly test them like hypotheses (see, Landers et al., 2016). For example, GFT could have tested for algorithmic confounding by examining whether feedback from the search engine to the user was associated with increases in symptom-related search terms. Social media analyses should test the assumption that their data are generated by humans by checking, for example, that individuals in the data do not post too repetitively, do not post inhumanly fast, and exhibit use patterns that are within some range of normal behavior for the platform.

Finally, develop a habit of running sanity checks, even when you do not anticipate problems and cannot formulate an explicit assumption. Since big data is, well, big, it is not realistic to look at the numbers or text in your data and expect to see anything useful. We do this by drawing pictures. Make histograms, scatterplots, and other plots of your variables and be sure the patterns make sense. When you discover a strange pattern, investigate it until you understand it. You may very well uncover hidden drift or the tell-tale patterns of dirty data caused by bots or other automated interference.

Levels of analysis and measurement

3.1 measurement stuff

- role of big data in the research design
  - uncommon to directly analyze
  - more often: measurement

4 Behandling af big data

Big data præsenterer både computationelle og analytiske udfordringer - vi fokuserer på analytiske

Fællestræk: højdimensionalitet

Fælles for metoder: dimensionalitetsreduktion

Klassifikation ctr. skalering

usuperviserede tilgange

superviserede tilgange

5 Etiske problemer ved big data

emotional contagion example: Kramer, Guillory and Hancock (2014)

problem: lack of informed consent

complication: under surveillance capitalism, all citizens are subject to constant experimentation w/o consent

References

Anderson, Chris. 2008. "The End of Theory: The Data Deluge Makes the Scientific Method Obsolete." *Wired* .

Angrist, Joshua D and Jörn-Steffen Pischke. 2008. *Mostly harmless econometrics: An empiricist's companion*. Princeton university press.

Bond, Robert M, Christopher J Fariss, Jason J Jones, Adam DI Kramer, Cameron Marlow, Jaime E Settle and James H Fowler. 2012. "A 61-million-person experiment in social influence and political mobilization." *Nature* 489(7415):295–298.

Clark, William Roberts and Matt Golder. 2015. "Big Data, Causal Inference, and Formal Theory: Contradictory Trends in Political Science?: Introduction." *PS: Political Science & Politics* 48(1):65–70.

Davenport, Thomas H and DJ Patil. 2012. "Data scientist." *Harvard business review* 90(5):70–76.

Einav, Liran and Jonathan Levin. 2014. "Economics in the age of big data." *Science* 346(6210).

Ginsberg, Jeremy, Matthew H Mohebbi, Rajan S Patel, Lynnette Brammer, Mark S Smolinski and Larry Brilliant. 2009. "Detecting influenza epidemics using search engine query data." *Nature* 457(7232):1012–1014.

Harford, Tim. 2014. "Big data: A big mistake?" *Significance* pp. 14–19.

Hjorth, Frederik and Rebecca Adler-Nissen. 2019. "Ideological Asymmetry in the Reach of Pro-Russian Digital Disinformation to United States Audiences." *Journal of Communication* 69(2):168–192.

Kramer, Adam DI, Jamie E Guillory and Jeffrey T Hancock. 2014. "Experimental evidence of massive-scale emotional contagion through social networks." *Proceedings of the National Academy of Sciences* 111(24):8788–8790.

Landers, Richard N, Robert C Brusso, Katelyn J Cavanaugh and Andrew B Collmus. 2016. "A primer on theory-driven web scraping: Automatic extraction of big data from the Internet for use in psychological research." *Psychological methods* 21(4):475.

Laney, Doug. 2001. "3-D Data Management: Controlling Data Volume, Velocity and Variety." *Application Delivery Strategies* .

Lazer, David, Alex Pentland, Lada Adamic, Sinan Aral, Albert-László Barabási, Devon Brewer, Nicholas Christakis, Noshir Contractor, James Fowler, Myron Gutmann, Tony Jebara, Gary King, Michael Macy, Deb Roy and Marshall Van Alstyne. 2009. "Computational Social Science." *Science* 323(5915):721–723.

Lazer, David, Ryan Kennedy, Gary King and Alessandro Vespignani. 2014. "The Parable of Google Flu: Traps in Big Data Analysis." *Science* 343(6176):1203–1205.
URL: *https://science.sciencemag.org/content/343/6176/1203*

Mullainathan, Sendhil and Jann Spiess. 2017. "Machine learning: an applied econometric approach." *Journal of Economic Perspectives* 31(2):87–106.

Salganik, Matthew J. 2017. *Bit by Bit: Social Research in the Digital Age*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Toshkov, Dimiter. 2016. *Research design in political science*. Macmillan International Higher Education.

Tumasjan, Andranik, Timm O Sprenger, Philipp G Sandner and Isabell M Welpe. 2010. Predicting elections with twitter: What 140 characters reveal about political sentiment. In *Fourth international AAAI conference on weblogs and social media*.

Varian, Hal R. 2014. "Big data: New tricks for econometrics." *Journal of Economic Perspectives* 28(2):3–28.